

Cooperació catalana

Fundació
ROCA GALÈS
CATALUNYA

Juliol 2016

Any 37è

PVP 3,00 €

Llegeix la revista mensual del cooperativisme català — rocagales.cat

400
coops

Treballant
per una societat
cooperativa

Pàg. 03

Agnès Giner,
la música secreta de
Cooperació Catalana.

Pàg. 13

Txarango.
Un compromís en la
lluita per un món millor.

Pàg. 16

Salut cooperativa.
Farmaciola natural
d'estiu.

Pàg. 24

*Referent
Cooperatiu Català en
Prevenció de Riscos
Laborals*

*Nou servei
Vigilància
de la Salut*

*Totes les especialitats
preventives.
A tot Catalunya*

SePrA
servei de prevenció

www.sepra.cat

T. 93 457 41 45
Trinxant 98-100, 08026 Barcelona sepra@sepra.es

Servei de Prevenció Aliè acreditat en totes les especialitats (SP-063-B)

SERVEIS EMPRESARIALS

Assessorament i gestió integral especialitzada en
COOPERATIVES, FUNDACIONS
i ENTITATS NO LUCRATIVES

- Comptabilitat, aplicació Pla Comptable, seccions, tancament, Comptes Anuals.
- Obligacions tributàries, Declaracions periòdiques, Impost Societats, Requeriments, Inspeccions, etc.
- Nòmines, Seguretat social, problemàtica laboral, sancions, acomiadaments, etc.
- Temes socials, Assemblees, seccions, constitució i canvis en òrgans d'administració, mediació en situacions conflictives, etc.
- Temes jurídics, contractes, adaptació estatuts, revisió de la gestió tributària, regularització Registres: Cooperatives, Propietat, etc.

PROTECCIÓ DE DADES, Document de Seguretat, inscripció Agència Protecció de Dades

ASSIGEM Serveis Empresarials, Scll
Girona, 38, 1r 2a - 08010 Barcelona
Tel. 932 652 285 - Fax 932 325 613

www.cronda.coop

1 de cada 4 catalans i catalanes de més de 16 anys treballa, compra o participa en una cooperativa

Al Col·lectiu Ronda apostem perquè el centre de l'economia siguem les persones

Al servei de les cooperatives i l'economia social

Assessorament, gestió i suport a l'administració d'empreses cooperatives, fundacions i organitzacions sense ànim de lucre en l'àmbit laboral, comptable, fiscal, econòmic i de consultoria especialitzada

ASSESSORAMENT JURÍDIC COMPROMÈS

 Col·lectiu Ronda

Segueix-nos a les xarxes

@rocagales

/FundacioRocaGales.5

rocagales.cat

Editora: Fundació Roca i Galès

Redacció i administració:

Aragó, 281, 1r 1a 08009 Barcelona
Tel. 93 215 48 70 - cc@rocagales.cat
www.rocagales.cat

Coordinació: Agnès Giner.

Consell assessor: Miquel Corna,
Enric Dalmau, Agnès Giner, M. Lluïsa
Navarro, Xavi Palos, Montse Pallarès,
Jordi París, Joseba Polanco, Esteve
Puigferrat, Olga Ruiz i Quim Sicília.

*Els autors són responsables dels
articles signats. Ni la direcció de la
revista ni els editors comparteixen per
força les opinions que puguin reflectir
els textos aquí inscrits*

Foto portada: Pexels.com

Disseny, maquetació i impressió:

L'Apòstrof, SCCL, i Cevagraf, SCCL.

Dipòsit legal B-22.823/80

ISSN 1133-8415.

Aquesta revista ha estat impresa en
paper ecològic.

 **Generalitat
de Catalunya**

Sumari

04

TORNAVEU. *M. Núria Esteve, membre
dels consell de redacció de Cooperació
Catalana des dels inicis.*

05

EDITORIAL. *Hem vist passar moltes
coses.*

06

NOTICIARI. Agnès Giner.

09

COOPERATIVES DE CATALUNYA. Els
objectius de desenvolupament sosteni-
ble. Confederació de Cooperatives de
Catalunya.

10

LES NOSTRES COOPERATIVES.

Treballant per una societat cooperativa.
Pep Valenzuela.

13

L'ENTREVISTA. *Agnès Giner, la música
secreta de Cooperació Catalana.* Montse
Pallarès.

16

TXARANGO. *Un compromís transversal
en la lluita per un món millor.* Montse
Pallarès.

20

ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA.

*Vint propostes per fomentar l'economia
social i solidària des dels ajuntaments.*
Jordi Garcia.

22

HUMOR GRÀFIC. Primer Concurs
Internacional d'Humor Gràfic i Drets
Laborals.

Treball infantil.

Dina Abdelgawad (Egipte, 1990)

23

RESSENYA. *Llibres infantils sobre valors
cooperatius.* Buc de Llibres.

24

SALUT COOPERATIVA. *Farmaciola
natural d'estiu.* José Herrero.

26

CUINA AMB CALMA. *Receptes per
pasturar.* Carles Xiberta.

27

BIBLIOTECA. Elisenda Dunyó.

Un parell de preguntes (que en són tres) a:

M. Núria Esteve Rufié

(Badalona, 1926). Comptable. Divulgadora del cooperativisme. Patrona de la Fundació Roca Galès durant 32 anys, presidenta durant 16 i membre del consell de redacció i col·laboradora de la revista *Cooperació Catalana* des dels inicis.

Personalment la revista *Cooperació Catalana* m'ha aportat coneixements i més creença en el futur del cooperativisme. Les cooperatives són cada vegada més necessàries, perquè són empreses d'economia social, les quals uneixen persones i esforços per millorar el benestar de la societat, alhora que donen als socis més coneixements i autonomia.

Havent vist néixer des del número 0 de la revista, són molts els articles que m'han agradat al llarg dels anys, però el que més recordo i destacaria és el de Jacint Dunyó, «La Diada Internacional de la Cooperació», publicat al núm. 0 de la revista, el juliol de 1980.

Cal destacar i m'ha sorprès, l'article del mes de maig d'enguany, amb el títol: «Odontologia cooperativa. Cos, cooperativa de salut». Ho considero una branca molt important i necessària del sector cooperatiu.

Crec que la revista ha assolit amb escreix els objectius inicials de quan va néixer. La seva tirada, el seu ressò adquirits són gràcies al fidel reflex que fa la revista de l'evolució del món cooperatiu del nostre país.

Veig el futur de la revista continuant i millorant com a una eina important, que anirà difonent tots els avenços en economia social, i escampant uns ideals progressistes i enriquidors.

M'imagino el número 500 digital, amb una reduïda tirada en paper, crec que serà un procés que anirà a poc a poc, però que la digitalització al final serà inevitable, sobretot per l'avantatge de la immediatesa i l'actualitat tan necessari en el món cooperatiu català, també en evolució.

Hem vist passar moltes coses...

Es fa difícil resumir en un editorial els 400 números de la revista *Cooperació Catalana*, des que va sortir el primer número ara fa 36 anys i fins avui. El recorregut de la revista ha estat constant, com la gota que cava la balma i com l'arrel que polvoritza la roca, i la constància i la perseverança ens han convertit en un referent del cooperativisme a Catalunya.

En aquest temps hem vist canviar moltes coses, hem vist fer-se aliances, governs i promeses. Hem vist el naixement de federacions i cooperatives i hem vist amb una gran alegria com el cooperativisme s'enfortia i creixia a casa nostra.

Com el replicant de Philip K. Dick al film *Blade Runner* en què els andròides somien ovelles elèctriques, hem vist passar moltes coses.

Però no és aquest futur nostre (el present actual) un indret distòpic, ans al contrari, juntes estem construint la utopia d'un món millor. El veiem a diari i, malgrat les dificultats que totes coneixem, som optimistes, no només per convicció ideològica, sinó també perquè tenim motius per ser-ho i perquè en aquest país ja no és un desig tenir una economia al servei de les persones, sinó que ja és una realitat; encara que petita, existeix.

En aquest número 400 també veureu que hi ha canvis de disseny, però els nostres propòsits són els mateixos que des del número 0 com per als propers 400 números, són continuar construint teixit crític, remoure –en la mesura de les nostres possibilitats– consciències i continuar promovent i difonent el cooperativisme defensant el medi ambient i el benestar social.

FOTOGRAFIA DE L'EDITORIAL

Cooperació Catalana, núm. 1, setembre de 1980

XAVI PALOS, MEDALLA D'HONOR DE LA CIUTAT

El president de la Fundació Roca Galès la rebrà per la seva trajectòria en el món de l'economia solidària i el seu activisme a Sant Andreu de Palomar. Va ser aprovat per unanimitat en el Plenari del Districte de Sant Andreu, juntament amb l'Associació del Banc del Temps de Bon Pastor en l'apartat d'entitats. Aquesta medalla es lliurarà el proper 30 de novembre.

PRIMERA CÀTEDRA DE L'ECONOMIA SOCIAL DE CATALUNYA

Ha estat creada al TecnoCampus de Mataró de la Universitat Pompeu Fabra, sota la direcció d'Eloi Serrano. La Fundació Roca Galès ha estat la primera entitat que ha tingut l'honor de signar un conveni de col·laboració i de retruc el luxe d'incorporar al seu director al SEP - Serveis d'Estudis i Projectes.

#DIADACOOP2016

**VINE A
CELEBRAR
LA DIADA DEL**

**DISSABTE
2 DE JULIOL**

El Prat de Llobregat
Plaça **Ramon Roigé i Badia.**
(Metro L9 Les Moreres. Busos 65 i 165)

Lectura del manifest 21 h
SOPAR POPULAR 21.30 h
Concert Maria Cambray 22.30 h

#Diadacoop2016

**Solidaritat
amb les
refugiades!**

**REFUGEES
WELCOME**

Responent a la crida de l'Aliança Cooperativa Internacional de celebrar la Diada Internacional de les Cooperatives el primer dissabte de juliol i seguint la tradició de les cooperatives catalanes dels anys 20 i 30 del segle passat, el 2 de juliol celebrem una nova edició de Diadacoop - Diada del Cooperativisme. La plaça Ramon Roigé i Badia d'El Prat de Llobregat acull un sopar popular al carrer, música, la lectura del manifest i uns parlaments que enllacen el passat, el present i el futur del moviment cooperatiu. Podreu consultar el manifest, al qual us podeu adherir, i altres

informacions al blog de Diadacoop:

<http://diadacooperativisme.blogspot.com.es>

Com a novetat, aquest any es col·labora amb el projecte «Welcome in common», de la cooperativa d'iniciativa social grega Wind of Renewal, que, juntament amb altres organitzacions de Grècia, proporciona allotjament de qualitat i treballa per la inclusió social, l'habilitació i la integració de les persones refugiades a Grècia.

Més informació: diadacooperativisme@gmail.com

VISITA DE JEAN LOUIS LAVILLE

El catedràtic d'economia solidària del CNAM de París realitzarà la sessió inaugural de l'Escola d'Estiu de l'Economia Solidària. És un bon moment per conèixer més la seva extensa obra, de la qual destaquem el seu darrer llibre: *Asociarse para el bien común. Tercer sector, economía social y solidaria*, de la col·lecció «Economia Solidària» de la XES, editada per Icaria Editorial.

JUNY, UN MES PLE D'ASSEMBLEES

La Fundació Roca Galès, editora d'aquesta revista, ha participat com a sòcia a les assemblees de les cooperatives Coop57, Abacus, Eticom i Quèviure, així com a la de CIRIEC, entitat de la qual és sòcia-fundadora. També ha participat com a convidada a les assemblees de les federacions de cooperatives Agràries i de Treball. També van ser presents al V Congrés del Tercer Sector.

#SOSTENIBILITATCOOP

La Diada del Cooperativisme també tindrà celebració institucional, dins del marc d'AraCoop, el 7 de juliol. Consistirà en un acte al Palau Robert que s'iniciarà a les 9.30 hores amb una assemblea de les entitats col·laboradores del programa Aracoop. Posteriorment, a partir de les 11.30 hores tindran lloc els parlaments, una conferència sobre objectius de desenvolupament sostenible i una taula de debat amb aportacions de diferents cooperatives a la sostenibilitat. La lectura del manifest de l'Aliança Cooperativa Internacional (ACI) serà a càrrec del president de la Fundació Roca Galès, Xavier Palos, i la cloenda a càrrec de la consellera de Treball, Afers socials i Famílies, Dolors Bassa.

www.aracoop.coop

LES PERSONES, PRIMER

Aquest és el lema de la 1a Escola d'Estiu de l'Economia Solidària que se celebra del 30 de juny al 2 de juliol al Prat de Llobregat, coorganitzada per la Xarxa d'Economia Solidària (XES) i la Fundació Cívica Esperanzah. Economies de les cures, feministes i solidàries; construcció d'estructures del comú; el poder local i les xarxes territorials, i els mercats socials locals són els temes al voltant dels quals es debat i aprofundeix col·lectivament. L'economia solidària, en la seva voluntat de transformació social, econòmica i política, ha d'afrontar molts reptes. I la millor manera de fer-ho és posar-se al dia, millorar i compartir els coneixements, contrastar els punts de vista, construir junts sabers i experiències. L'escola és gratuïta però és imprescindible la inscripció. Més informació, programa i inscripcions: www.xes.cat i www.fundacioesperanzah.org

MARXANDATGE DE LA FESC

La Fundació Roca Galès, com cada any, s'ha inscrit a la FESC (Fira d'Economia Solidària), que tindrà lloc el cap de setmana del 21, 22 i 23 d'octubre i us anima a fer-ho abans del 15 de juliol www.firaesc.org/preinscripcio. També a comprar el marxandatge fet per By my Eco reutilitzant les banderoles de l'anterior Fira.

«FAM DE PA I DE TERRA, LA COL·LECTIVITZACIÓ AGRÀRIA A CATALUNYA»

Aquest és el títol del darrer llibre d'Antoni Gavalà —el director de la col·lecció de llibres «Cooperativistes Catalans», editat per la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona. La seva aparició és de gran actualitat ja que aquest octubre farà vuitanta anys del Decret de Col·lectivitzacions de la Generalitat de Catalunya, redactat per Albert Pérez-Baró, exmembre del Patronat de la Fundació Roca Galès.

ELS OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Confederació de
Cooperatives de Catalunya
@cooperativesCAT

Com sabeu, el lema d'enguany del Dia Internacional de les Cooperatives (DIC) és «El poder d'actuar per a un futur sostenible», del qual ja vam parlar fa uns mesos i vam remarcar el que suposa en relació amb l'empresa cooperativa com a ens amb personalitat pròpia i capacitat d'actuació: la cooperativa és el que decideixin els socis que la formen.

Durant aquest període de celebració del DIC, volem esmentar que al darrere d'aquest lema hi ha l'impuls emprès per l'ONU i l'agenda 2030, la qual conté els *objectius de desenvolupament sostenible*, és a dir el full de ruta cap a la sostenibilitat social, econòmica i mediambiental.

Altrament, considerem excessiu un horitzó tan llunyà com el 2030 per assolir els ODS i tenim molt clar que el fet de no assolir-los suposa que molts milions de

persones continuïn vivint una vida que no arriba als nivells de dignitat propis dels éssers humans. Fer desaparèixer la pobresa i posar fi a la fam, juntament amb la promoció de l'agricultura sostenible i del benestar per a totes les persones garantint-los una vida sana són objectius que no es poden endarrerir més. Si incorporem altres objectius, com ara la garantia d'una educació inclusiva, equitativa i de qualitat, juntament amb la consecució de la igualtat de gènere, estem incorporant molts dels valors que formen part de les cooperatives des del moment en què van néixer. La lluita per resoldre aquestes situacions ha estat part important de les preocupacions de les cooperatives al llarg dels anys.

A partir de les primeres conseqüències de la utilització desaforada, ineficient i contaminant dels recursos naturals, ha

estat quan la naturalesa ens ha mostrat que, si volem seguir vivint en aquest planeta, l'hem de cuidar. Per això, el cooperativisme, per dur a terme la seva activitat econòmica, també incorpora objectius mediambientals; fins i tot, molts projectes empresos en forma cooperativa els porten implícits en el seu objecte social. Per tant, de forma natural incorporem objectius com el de garantir la disponibilitat i la gestió sostenible de l'aigua i el sanejament; l'accés a una energia assequible, segura i sostenible; la construcció d'infraestructures fiables i sostenibles

que permetran promoure una industrialització inclusiva, sostenible i que fomenti la innovació.

Òbviament, quan parlem de sostenibilitat, tenim clar que els objectius han de reduir les desigualtats entre els països i dins d'aquests. Per això, si parlem de sostenibilitat social, totes les persones han de poder accedir a l'habitatge i als serveis bàsics i, consegüentment, estem obligats a garantir models de consum i de producció sostenibles.

L'assoliment de tots aquests objectius tindrà com a conseqüència la consecució d'un creixement econòmic sostenible i, per tant, inclusiu i sostingut, amb capacitat d'arribar a l'ocupació plena i productiva mitjançant la generació de treball digne per a tothom. Aquests objectius, la majoria dels quals, com dèiem, han format part tradicionalment del cooperativisme són determinants per aconseguir societats pacífiques i inclusives, que proporcionin, per a totes les persones, l'accés a la justícia i en les quals seran més naturals les aliances per aconseguir el desenvolupament social. El cooperativisme en forma part.

Treballant per una societat cooperativa

Pep Valenzuela
@pepvalenzuela

En fer el número 400, *Cooperació Catalana* es consolida com a eina per a la «promoció i el desenvolupament del cooperativisme» i com a «òrgan de relació» entre les entitats, amplia camp de visió i incorpora noves protagonistes de l'ESS. La tasca encetada a finals del segle XIX es projecta cap al futur.

Coberta de *Cooperació Catalana*:
núm. 0, juliol de 1980.

La sortida del número 400 de qualsevol publicació és una fita important que parla de molt esforç i dedicació, de molta convicció i amor pel projecte. En el cas de *Cooperació Catalana* és molt més encara. Perquè qui decideix fer aquesta revista agafa conscientment i volgudament el relleu de generacions i veus que, parafrasejant en Raimon, vénen «d'un silenci antic i molt llarg, de gent que va alçant-se des del fons dels segles».

El parèntesis d'horror i mort, de presó i exili que fou la dictadura no aconseguí matar l'arrel del moviment. A l'inici es planteja, de fet, posar-se «al servei de la reorganització del moviment cooperatiu de Catalunya» i «superar els anys que ens allunyen del darrer *Acción Cooperatista*, del desembre de 1939». Aquest lligam es restablí pràcticament gràcies a la contribució d'algunes persones que van mantenir alt l'esperit i flama del moviment, com l'Andreu Cortines, que fou el segon director.

En el número 1, un article d'Albert Pérez Baró, republicat al número 200, recuperava la memòria: *Revista de la Cooperació Catalana* (1899-

1905), *El Cooperador Cooperatista* (agost 1905-juny 1911), *El Cooperatista* (juliol 1911-febrer 1915), *Cooperatismo* (març 1915-setembre 1920), *Acción Cooperatista* (1920-1938).

Aquestes publicacions van ser òrgan d'expressió de les diferents entitats constituïdes del moviment, mentre que aquesta fou iniciativa de la Fundació i no ha pretès parlar per ni representar ningú. Ans al contrari, des del primer editorial, al número 0, s'anunciava que una vegada reestructurat el moviment cooperatiu al país, «*Cooperació Catalana* desapareixerà o canviarà els seus actuals propòsits».

Després de 401 exemplars al carrer, en 36 anys de vida (des de juliol del 1980, «l'atzar ha fet coincidir en aquest juliol el número 400 amb els 40 anys de la Fundació», afirma una companya de l'actual consell assessor), la publicació continua activa i amb moltes raons per continuar. D'una banda, perquè continua essent necessària la «primera missió de la Fundació Roca i Galès», que és la de «Promoció i desenvolupament del cooperativisme a Catalunya en totes les seves facetes».

A la pràctica, s'ha verificat que tot i la recuperació del moviment, de fet ja una nodrida xarxa de cooperatives, federacions, entitats d'ESS, amb un nombre important de publicacions actives, tant la Fundació com *Cooperació Catalana* continuen fent un paper important com a «òrgan de relació» i «veu» necessària de moltes experiències. La revista, com la mateixa Fundació, és un espai de trobada i cooperació de les entitats del cooperativisme i també, més en general, de l'economia social i solidària.

Així ho palesa nítidament la composició del consell assessor, expressió de la pluralitat i diversitat d'experiències i noves perspectives. Imatge, al temps i per això, de la vitalitat i dinamisme del moviment cooperatiu, que construeix economia i societat alternativa i, així, es construeix ell mateix i es desenvolupa per donar respostes a les noves contradiccions i en les noves situacions. Per això es planteja arribar més enllà, a més llocs i públic, per continuar fent i fer millor la difusió dels principis cooperatius i estendre l'economia cooperativa social i solidària.

Per tant, consolidant i apostant per desenvolupar els aspectes que han fet possible aquest camí i permeten mirar endavant; o sigui, la capacitat d'estudi, d'anàlisi crítica, de debat i de producció de discurs i opinió. Una tasca que es fa des d'una posició, hom podria dir, privilegiada, ja que constantment confronta pràctica i teoria, treball i estudi com a parts necessàries d'una mateixa realitat viva, innovadora.

“

«Cooperació Catalana està dirigida per un consell editorial que manté i intenta ampliar el nivell de representativitat i pluralitat amb nous sectors de l'ESS.»

Cobertes de *Cooperació Catalana*:
núm. 80, juny de 1987; núm. 113, juny de 1990; i núm. 161, novembre de 1991.

Fets són amors

Els 401 números de la revista publicats fins en aquest moment, enmig de l'important patrimoni de materials (llibres, documents, publicacions, fotografia, arxius audiovisuals... a la biblioteca de la Fundació) són ja una prova evident del que es diu. Recullen una història important i necessària per entendre el present i pensar el futur. Més de 300 reportatges sobre cooperatives, a l'entorn d'unes 400 entrevistes amb persones de totes les empreses, entitats i experiències del món de l'ESS i relacionades.

Res a veure amb la situació que trobà el primer equip editor, amb en Jacint Dunyó com a director. Aquest era periodista, historiador i arqueòleg, un intel·lectual que, malauradament, morí molt jove, amb 40 anys només, just als 2 anys del naixement del mitjà. Durant els primers anys, *Cooperació catalana* publicava amb forma de separada documents importants, com ara la primera Llei de cooperatives, una sinó l'única manera de fer una certa divulgació de documents importants, moltes d'aquestes coses que, ara, tothom trobar ràpidament a Internet.

El relleu d'en Dunyó l'agafà l'esmentat Andreu Cortines, a l'octubre del 82, un veterà activista i intel·lectual del moviment cooperativista des dels anys 30. L'Andreu signà com a director el seu últim número el setembre de 1986.

Posteriorment, la responsabilitat de direcció va ser assumida per J. Castellar-Gassol, que signà el primer editorial al gener del 1987; i en Joan Simó, qui exercí entre els anys 1991 i 2000, i ha estat el darrer director responsable fins al moment. En els anys anteriors hi ha hagut diverses etapes sense aquesta figura. El que podria indicar, d'una banda, que no hi ha hagut sempre un acord suficient al respecte del qui o fins i tot de la necessitat de la figura. D'altra, com ara la realitat sembla posar en evidència, que aquesta darrera opinió hauria guanyat finalment major consens.

En tot cas, el treball sempre ha estat col·lectiu i, com s'afirma en un editorial, «en comú». Però, no només en relació amb persones, sinó buscant la participació i coresponsabilitat efectiva les entitats protagonistes del món del cooperativisme. Així, per exemple, en diferents moments, les federacions constituïdes, les gestores de federacions en constitució, i la mateixa Confederació de Cooperatives, així com la fundació ESICO, han tingut representació al consell editor.

Actualment, *Cooperació Catalana* és dirigida per un consell editorial que manté i amplia el nivell de representativitat i pluralitat amb nous actors de l'ESS; traça les línies generals i supervisa el treball, que pràcticament coordina i garanteix l'Agnès Giner, coordinadora des de l'any 2000.

Disseny i noves tecnologies

Fins a l'any 2000, la publicació va sortir en blanc i negre, menys la portada, amb algun color com a pla de fons que anava canviant sense regularitat definida. Aquesta portada ha estat sempre dominada per una foto gran, fins i tot ocupant tota la plan

Coberta de *Cooperació Catalana*: núm. 214, setembre de 1999.

en poques ocasions, i una capçalera que canviava de mida d'acord amb la imatge.

La maqueta de les pàgines interiors també es va mantenir amb poques variacions fins aquest 2000 que marcava, a més, el 20è aniversari. Amb poques fotos i bastant de text. Text, per cert, que encara arribava per correu o missatger a l'oficina, escrits a màquina i fins i tot a mà.

Fent un repàs dels exemplars d'aquests 36 anys, i des de la perspectiva i una mirada d'un no especialista, deixant de banda publicacions avantguardistes o especialitzades, clar, l'observador pot tenir la impressió que les modes o models tornen. Al juliol del 2010 sí que el canvi de maqueta i portada és gran, amb molt més jocs d'imatge i color a totes les pàgines.

En el número que teniu a les mans, s'estrena tot un nou disseny. Amb aquest, no només hi ha un efecte estètic; el nou format permet una maquetació més versàtil dels continguts. El proper pas és aprofitar les possibilitats de les xarxes per tenir una presència més activa i protagonista.

Relació de persones que han estat als consells editorial/redacció/ coordinació de la revista *Cooperació Catalana* (1980-2016)

Ramon Auleda i Pou, Xavier Bada i Ametller, Divina Beas, Joan Berney, Lluc Bonet, Jordi R. Bragulat, Josep Busquets, Eulàlia Cabré, Àlicia Carpena, Josep Castaño i Colomer, J. Castellar-Gassol, Manuel Cervera, Margarida Colomer, Miquel Corna i Sitjes, Andreu Cortines i Jaumot, Enric Dalmau, Jacint Dunyó i Clarà, Àngel M. Echevarria, Jordi Espona, Núria Esteve i Rué, Jordi Estivill, Carles Fernández, Marta Ferres i Zendera, Jaume Garcia, Raimon Gassiot, Jordi Gavalda, Josep Lluís Giménez, Carme Giménez Capdevila, Agnès Giner Camprubí, Joan Josep González i López, Santos Hernández i Benavente, Encarna Jiménez, Marga Maestro, Josep Magrinyà, Joan Mestres, Josep Miralpeix, Lurdes Miró, Miquel Miró, Pepa Muñoz, M. Lluïsa Navarro, Montse Pallarés, Xavier Palos, Jordi Paris, Miquel Payeras, Ramon Perera i Rué, Albert Pérez-Baró, Xavier Plana i Bassols, Gabriel Plana i Gabernet, Joseba Polanco, Ana Prieto, Esteve Puigferrat i Aguilar, Josep Rafecas, Joan Rebull i Llambric, Maravillas Rojo i Torrecillas, Adrià Rotger i Dunyó, Antoni Royo i Lleixà, Imma Ruiz, Olga Ruiz, Sergio Ruiz i Ruiz, Esteve Sala, Eva Salvà, Carme Sánchez, Josep-Ramon Sánchez i Cornadó, Quim Sicília, Joan Simó, Lluís Solà, Jaume Terribas, Joan Torras i Balagué, Joan Tort, Francesc Vernet, Jordi Via i Llop, Isabel Vidal i Benet Vigo i Trulls.

Agnès Giner, la música secreta de «Cooperació Catalana»

Montse Pallarès
@Monstepallares

**Un personatge històric
que voldries conèixer:**
Hipatya d'Alexandria.

**Una lectura
imprescindible:** *Leviatán*
de Paul Auster.

**Un perfil de Twitter que
no pots deixar de seguir:**
sóc més d'Instagram.

No podries viure sense:
la mar.

Encara tens pendent:
veure aurores boreals.

El cooperativisme és:
l'única solució per a una
vertadera democràcia
econòmica.

Agnès Giner és la cara invisible de la revista *Cooperació Catalana*, de la Fundació Roca Galès. La que no signa les notícies, la que s'encarrega de perseguir els autors d'articles promesos fa dues setmanes, la que busca la millor foto. Qui la coneix sap que la seva bona disposició i alegria i la seva capacitat d'anàlisi fan que les coses sempre siguin més fàcils. Per a qui hi treballa, l'Agnès també és la veu amistosa i divertida que aplaca les ires quan alguna cosa no ha sortit com tocava, la que escolta i la que sap com donar un consell i quan quedar en silenci.

Llicenciada en història per la UAB, va treballar sempre al món associatiu i des de l'any 2000 el seu camí i el de la revista que esteu llegint han recorregut un llarg tram d'aventures, alegries i, de tant en tant, alguna tristesa ben recòndita al fons de tot.

L'Agnès coordina la revista *Cooperació Catalana* des del 2000.

M.P.

Com acaba una llicenciada en arqueologia vinculada al món associatiu al capdavant d'una revista com *Cooperació Catalana* i coordinant una fundació de l'envergadura de la Fundació Roca Galès?

Això és una cosa que m'agrada explicar perquè em dóna coherència, en l'àmbit professional i també en l'àmbit personal. Jo vaig estudiar història i vaig fer l'especialització en arqueologia prehistòrica per un motiu ben definit. Des de ben petita estava interessada a conèixer l'origen de les desigualtats, tenia curiositat. I buscant l'origen de les desigualtats vaig arribar als ximpanzés. M'he preguntat sempre pels motius d'aquest origen i, durant els anys de carrera i amb lectures posteriors, el vaig poder estudiar.

Així, arribar a l'economia cooperativa i solidària des de la meua formació acadèmica té tot el sentit del món, i no és una casualitat, encara que ho pugui semblar. Sempre he treballat (abans de la FRG) en organitzacions petites del tercer sector.

Així, el cooperativisme no et va venir de nou?

No. La veritat és que és curiós, perquè ja l'escola vam estudiar les cooperatives i els cooperativisme. Un grapat d'anys després vaig tenir de professora d'història contemporània l'Anna Sallès, a la UAB, i també durant l'especialització en societats precapitalistes (que és com es deia el Departament aleshores) vam articular la docència en petits seminaris on llegíem els textos preceptius i clàssics sobre el tema. Els principis cooperatius no només no em van sorprendre, sinó que em van semblar evidents, obvis, absolutament necessaris.

Com van ser els teus inicis a *Cooperació Catalana*?

De la revista no en vaig sentir a parlar fins que no vaig començar a treballar a la Fundació. Aleshores, t'estic parlant de l'any 2000, hi havia un director i a mi se'm van encomanar algunes feines

relacionades amb la revista i que també tenien a veure amb la Fundació.

Sembla que no fa tant, però l'any 2000 encara hi havia llocs que no estaven digitalitzats i la revista *Cooperació Catalana* era un d'aquests llocs. Els textos de les persones col·laboradores arribaven per carta o per missatger escrits a màquina (i fins i tot escrits a mà) i una de les meves feines era picar aquells textos. També m'encarregava de buscar fotos per il·lustrar els continguts. La internet de l'any 2000 no era la d'ara i moltes de les fotos que vam fer servir aleshores eren d'entitats o de particulars que ens les cedien. Feia una feina de suport a la direcció de la revista, una tasca de secretaria de redacció.

Al cap de poc temps de la meua incorporació a la FRG la persona que dirigia la revista es va posar malalta i em va caure a mi la responsabilitat de fer la revista. Un temps després, aquesta persona va deixar la feina i la revista, que jo havia agafat al vol i de manera provisional, es va quedar per a mi.

Tu tenies experiència en altres revistes?

La veritat és que no, i crec que si m'ho haguessin dit des de bon començament m'hauria espantat, però la feina de seguida em va agradar molt. És un tipus de feina molt divertit i agraït. Al principi de treballar a la FRG, com que tot el material que ens arribava per a la revista consistia en treball voluntari i la revista encara no estava professionalitzada (com sí que ho està ara en part) hi havia vegades que m'havia de treure articles de la màniga, que si comerç just, que si banca ètica... Això volia dir que m'havia d'endur feina a casa el cap de setmana, però malgrat tot m'agradava. I de seguida li vaig trobar la gràcia. Posteriorment, vaig fer un Postgrau de periodisme a la UAB i diverses formacions concretes.

I la teua feina com a coordinadora/directora de la revista en què consisteix, a dia d'avui?

Pel que fa al desenvolupament de les tasques, la meua funció és dirigir la revista en l'àmbit tècnic, amb una supervisió del patronat. En l'àmbit dels continguts disposem del consell editorial, que és on es programa, una mica, la revista i on es

prenen decisions conjuntes sobre els temes a tractar i sobre qui ha de tractar-los. En equip determinem una sèrie de decisions, com ara qui ha d'escriure un article en concret, quina ressenya hem de posar, quin tipus de foto aniria bé per il·lustrar cada número de la revista en concret, etc. i a mi em correspon executar aquestes decisions. Vetllar perquè la feina arribi a temps i tingui els estàndards de qualitat adequats, etc. Un cop que ja tenim el material, m'encarrego de buscar les coses que poden faltar, com les fotos, o fins i tot la redacció d'algun text en concret. Envio els materials a maquetar, miro les proves, envio a impremta i corregeixo les galeres. Estic a tot el procés productiu de la revista.

Tants anys al peu del canó deuen donar per moltes anècdotes?

Tinc tendència a oblidar les coses dolentes, però una de les coses més horribles que em passava al principi de fer-me càrrec de la revista consisteix en una espècie de malson en el què la revista sortia amb el número repetit. Era un somni recurrent que feia que em despertés en estat de pànic, una mena de terror nocturn. Afortunadament, no m'ha passat mai, però era una de les meves pors més arrelades. Em despertava esverada i suant. Ja no em passa. Però em va estar passant durant anys. I en una ocasió a una revista que rebem a la biblioteca els va passar i vaig veure que el meu pànic era una cosa que succeïa al món real.

Com has vist l'evolució de la revista des de l'any 2000 en què tu vas entrar?

Quan la vaig veure per primera vegada vaig pensar que era una mica pesada des del punt de vista estètic, feixuga. Era una revista que es feia a una sola tinta, en negre, hi havia poca variació entre títols i subtítols, no hi havia destacats. La veritat és que, formalment, era una mica espessa. De seguida vaig tenir el propòsit d'intentar canviar el disseny i he de reconèixer que aviat vam poder fer un canvi de maqueta, més adient als temps que corrien.

Pel que fa a l'evolució formal, jo crec que hi hagut una evolució molt clara. *Cooperació Catalana* no és una revista que hagi estat mai a l'avantguarda de les

tendències en disseny, però és que aquest tampoc no ha estat mai ni en el nostre propòsit ni el nostre objectiu. Ni tampoc no és el paper que ens toca. A poc a poc, i en la mesura de les nostres possibilitats, hem anat canviant coses. Ara potser la veiem obsoleta des del punt de vista formal, però en el seu moment, ara fa cinc anys, aquesta maqueta ens va agradar molt i era el que necessitàvem. I ara hem de tornar a fer un canvi, perquè les publicacions al final entren per la vista (a l'era digital en què tot és molt visual, molt vistós, amb publicacions digitals molt efectistes amb fotos molt retocades i molt maques, amb vídeos, etc.). És el moment de fer un altre canvi i hem de fer una cosa mínimament atractiva perquè per molt bon contingut que pugui tenir la revista, també ha d'agradar estèticament perquè la gent no la deixi anar.

“

«Volem posar el cooperativisme damunt la taula perquè la gent el coneixi, tant per eixamplar-lo com per crear consciència crítica.»

Hem d'acabar de veure com va l'aplicació del nou disseny que ens ha fet L'Apòstrof i que ja es veurà en aquest número 400. A mi, personalment, aquest nou disseny m'agrada molt. Crec que sí que funcionarà. En el seu moment també em va agradar el model que ara abandonarem.

La funció de la revista quina diries que ha estat? Ha canviat en els darrers anys? Els objectius són els mateixos?

La revista quan va néixer tenia un objectiu, que encara manté, que és ser el portaveu del moviment cooperatiu i una eina facilitadora de la comunicació al sector (i això vol dir bàsicament entre les cooperatives). La revista, com a instrument al servei dels principis i objectius de la Fundació, mira de mantenir l'equilibri entre les diferents branques del cooperativisme: agrari, de treball, de consum, d'ensenyament, d'habitatge... Cada sector es troba immers en la seva quotidianitat i té les seves particularitats i la revista facilita que puguin estar en contacte, tots junts, en un mateix espai.

Pel que fa als objectius més en concret, ens agradaria que a la revista hi hagués més interacció, més diàleg, entre el món cooperatiu i entre les persones lectores i la revista. L'objectiu principal (ser la veu del cooperativisme a casa nostra) el seguim mantenim, això no ha canviat des dels inicis de la revista.

El segon objectiu important és difondre el cooperativisme, dins i fora del moviment cooperatiu. El nostre propòsit és guanyar adeptes fora de la nostra zona de confort, també. Més enllà de les cooperatives i del món de l'economia solidària. Volem posar el cooperativisme damunt la taula, perquè la gent el coneixi, per eixamplar-lo. I, més enllà del cooperativisme també pensem que és important crear consciència crítica entre les persones que ens llegeixen. No es tracta de créixer en nombre de lectors com a meta (que també), sinó de créixer en nombre de persones compromeses en un món més just, que els nostres lectors siguin cada vegada més crítics i s'impliquin en el cooperativisme i en l'economia solidària.

A photograph of a man with a beard and a green t-shirt performing on stage. He is holding a microphone to his mouth with his left hand and has his right arm raised with the index finger pointing up. He is wearing a pink wristband and a black beanie. The background is dark with some stage equipment visible.

TXARANGO

UN COMPROMÍS TRANSVERSAL
EN LA LLUITA PER UN MÓN MILLOR

Txarango va començar a alegrar-nos la vida l'any 2011, passejant la seva música crítica i festiva arreu del país. L'any 2012 van publicar el seu primer disc *Benvinguts al llarg viatge* i el 2014, *Som Riu*. El propòsit de la banda, però, va més enllà de la música i ha adoptat un compromís transversal en la lluita per un món millor, a través dels projectes que emprenen. En pocs mesos els veurem amb Clownia a la FESC i mentre esperem el tercer disc, parlem amb l'Alguer Miquel, veu del grup.

Montse Pallarès
@Monstepallares

Fotografies: Jordi Flores

Una de les coses que més impacta de la vostra feina és el vostre compromís amb l'entorn, amb el món. Des de Clownia, que és un cant a la vida en els petits pobles que us conformen, fins a les experiències al Senegal o a Idomeni, heu bastit un discurs absolutament coherent i digne. M'agradaria parlar una mica d'això, d'aquest compromís vostre, d'aquesta necessitat de lluitar per un món millor...

Nosaltres sempre hem tingut moltes inquietuds socials. Vam posar tota l'energia en Txarango perquè era la cosa del món que més feliços ens feia i el grup va començar a créixer i ens va començar a anar bé, aleshores va sorgir una pregunta super fàcil que és «per a què serveix això?» I la resposta es podia haver quedat en «serveix perquè ens fa feliços a nosaltres». Però vam voler anar més enllà i vam decidir que volíem que servís per al màxim de coses i per al màxim de gent possible.

I vam començar un procés de reflexió sobre quines coses li interessaven a Txarango, per veure com conduïem el grup i en què transformàvem el projecte. Després de donar-hi moltes voltes vam arribar a la conclusió que hi havia dues coses que estaven malament al món i sobre les quals volíem fer incidència: que no cuidem prou el planeta en el qual hem nascut i que no ens cuidem prou els uns

als altres. Ens va semblar que havíem arribat a algun lloc però, en realitat, si t'atures a pensar-ho, totes les coses hi caben aquí dintre.

Totes aquelles coses que ens inquietem les intentem abordar en àmbits diferents. El Clownia, per exemple, ens serveix per importar la idea d'un festival més diürn –que és un format que funciona arreu d'Europa i del món i que ens ha enamorat–, un festival intergeneracional. Aquest projecte, a més, serveix per donar les gràcies a la gent que ens ha envoltat des que érem petits. La majoria de nosaltres va marxar molt aviat del Ripollès i el Clownia és una manera de mantenir viu el vincle amb les persones i la terra.

Parlem de Clownia i de la vostra relació amb el territori. (NOTA: El Clownia va tenir lloc a Sant Joan de les Abadesses els dies 23, 24 i 25 de juny, dues setmanes més tard de fer-se aquesta entrevista).

La idea és que Clownia planti la llavor del pensament crític a través de la música i de la festivitat. Quan nosaltres teníem 13 o 14 anys la música era un refugi que ens parlava de coses, més enllà del que podies aprendre a casa o a l'escola. Altre veus que t'interpel·laven de prop. Volem, si és possible, que això mateix que ens passava a nosaltres, esdevingui a altres joves i que la música sigui una eina de transformació

social. Si ho aconseguim, seria fantàstic, i si no, ens haurem divertit pel camí i haurérem fet que la gent també es diverteixi.

I el projecte del Senegal...

Això va ser com estar dins d'una pel·lícula, un fet insòlit que ens va venir a buscar a nosaltres, com la majoria de coses que ens passen, que no les anem a cerca si no que de cop arriben.

Per casualitat, vam descobrir que la nostra música havia arribat a la zona de la Casamance, al sud del Senegal, a través d'un projecte de viatges responsables. Algú la va portar i la gent se la va quedar i al cap d'un temps Txarango era el grup que més sonava en aquella zona. En saber-ho vam decidir que volíem anar allà i fer-hi un concert. Nosaltres no sabíem que ens esperava, però la nostra estada allà ha estat una de les experiències més intenses que hem tingut mai. Arran d'això, hem apadrinat un projecte dels joves del poble, un centre cultural que serà també una escola d'arts.

La gent de la Casamance són un gran exemple per als europeus. El Senegal va ser retallat sense fer cas de les ètnies que hi vivien, les potències se'l van repartir i, en conseqüència, la Casamance ha quedat aïllada. Aquestes persones, que haurien de tenir un racisme històric més que justificat contra Europa i els europeus, que els ha esclavitzat i espoliat, t'obren

les portes de casa seva amb hospitalitat, malgrat tenir familiars morts a la Mediterrània en la seva travessia a Europa perquè no els deixem venir d'una manera normal. I nosaltres aquí som incapaços d'obrir les portes a la gent que marxa de la guerra.

I com va anar a Idomeni?

Va ser brutal. Vam marxar a Idomeni amb la idea de conèixer la situació en primera persona. I amb la idea que si la música servia, hi podríem fer alguna cosa, però amb molt de respecte i pensant que potser el nostre projecte no encaixaria.

Més enllà de la necessitat d'assistir a les persones, d'un plat calent o d'una dutxa, aquesta gent el que vol es veure una pel·lícula, perquè estan amb els seus fills en una tenda de campanya, i malauradament, allò és casa seva i ara ja és tot el que tenen. Abans tenien diners i ara ja no, perquè, cada vegada que han intentat passar la frontera, l'exèrcit de Macedònia els els ha robat, després de donar-los una pallissa. Han estat obligats a deixar diners a una màfia per agafar una pastera quan podíem haver agafat un avió... Han estat obligats a deixar casa seva, i el que es troben són filferros i canons de tancs apuntant-los directament.

La música té una característica molt bona, i és que és un llenguatge universal. Amb la música és molt més fàcil establir contacte i relacionar-se, és com si parlessis la mateixa llengua i et reconeixes i de cop ja sou els mateixos. La música el que fa és abraçar. I d'alguna manera la música dignifica.

Creus que ha servir d'alguna cosa que hi anéssiu?

Per a la gent d'allà ha servit per unes hores i per a nosaltres ha servit per decidir que el dia que puguem triar no viurem aquí, perquè allò és terrible i sabem sobre què se sosté la nostra vida, i que aquesta bombolla, aquesta fortalesa en la qual habitem, li costa un preu molt alt a la resta de la gent del planeta.

Un cop que hem arribat a Catalunya hem intentat fer tot el soroll possible. Vam fer un programa de tres hores en directe des d'Idomeni amb la gent de la Tribu de Catalunya Ràdio, i és una cosa que no ha fet ningú més. Els grans mitjans, la premsa, en general, el periodisme, està

“

«La idea és que Clownia planti la llavor del pensament crític a través de la música i de la festivitat.»

informant molt poc del què passa allà. De fet, quan van desallotjar Idomeni ens trucaven amics nostres per fer la crònica del que estava passant, perquè el paper dels periodistes, tret de casos com el de la Tribu o d'algun altre cas molt concret, ha estat molt decebedor. Les persones que vivien a Idomeni (supervivents, no refugiats) estaven allà a mode de resistència, ara ja està, aquesta setmana van desallotjar Idomeni. Els han tret d'allà i els han portat a magatzems, que són veritables camps de concentració. Han esborrat la gent del mapa i l'han portat a camps militars amb l'engany que des d'allà es podrà tramitar la reubicació, quan se sap que tots els països tenen paralitzada la tramitació de l'asil, i que en el fons aquest és el camí cap a Turquia, que per a molts és el camí cap a Síria, al final, o cap a la vida

al carrer, i per a molts és la mort, també, perquè han marxat de llocs on els volen matar i han desaparegut el seu carrer o el seu barri sencer.

I a més a més ja no hi pot entrar la premsa i només estan assistits per les ONG acreditades o per organitzacions que estan desenvolupant, pel que jo he vist, un paper bastant qüestionable. Aquí hi ha molta gent que dona diners a l'ACNUR i no té ni idea del que fa l'ACNUR. Hi ha organitzacions com Stop Mare Mortum que sí que estan fet les coses ben fetes i estan fent una feina que haurien de fer altres entitats.

La realitat, però, és que el fet que nosaltres, com a Txarango hàgim parlat de tot el que hem vist, no ha servit de res. Perquè la gent no es mou.

El que sí sabem és que a les escoles sí que s'hi treballen aquests temes, i que és una excusa per empatitzar amb la duríssima situació que s'està vivint malgrat que això després no es tradueix en pressió política, que és al que nosaltres aspiràvem.

Diuen les males llengües que us voleu constituir com a cooperativa. Com és això? Com està el tema?

L'essència de Txarango és una essència de cooperació, de fer les coses en comú, de treballar els uns per i amb els altres. Totes les persones que són al grup estan implicades de la mateixa manera i tot i que hem de parlar-ne molt encara, i hi ha molt camí per recórrer, i hem d'aprendre moltes coses, la nostra idea és constituir Txarango en cooperativa.

LA DIADA INTERNACIONAL DE LES COOPERATIVES

La Diada a les cooperatives catalanes

La crida de l'ACI de l'any 1923 de celebrar la Festa de la Cooperació va ser recollida amb entusiasme pels cooperadors catalans i l'any 1924 ja es van celebrar actes a les cooperatives barcelonines de La Flor de Maig, La Dignitat i L'Economia Obreira, així com a Mataró, Vic, Roda, Vilanova i Falset. La tercera edició, l'any 1925 ja va ser celebrada per una quinzena de cooperatives catalanes, i la de l'any 1926 ja va revestir un caràcter massiu. L'any 1927 els seus promotors consideraven que la Festa de la Cooperació ja s'havia introduït en la tradició cooperativa el primer cap de setmana de juliol i es va celebrar fins al juliol del 1938.

El dissabte 2 de juliol de 1977 la recent constituïda Fundació Roca Galès, va promoure de nou la celebració de la Diada Mundial de la Cooperació que amb la recuperació de la democràcia encapçalava i encoratjava a la recuperació i redreçament de la cooperació catalana, que se celebra des de llavors fins avui en dia.

El propòsit del Dia Internacional

El Dia Internacional de les Cooperatives se celebra el primer dissabte de juliol de cada any. El seu objectiu és augmentar la conscienciació sobre l'activitat de les cooperatives i difondre massivament els assoliments del moviment i els ideals de la solidaritat internacional, l'eficiència econòmica, la igualtat i la pau mundial. La Diada Internacional també té com a objectiu enfortir i ampliar les associacions entre la cooperació internacional, el moviment cooperatiu i altres actors, incloent-hi els governs, a escala local, nacional i internacional.

Història

L'Aliança Cooperativa Internacional (ACI) va celebrar per primera vegada el Dia Internacional l'any 1923. El 1994, gràcies als esforços de negociació realitzats a través del Comitè per a la Promoció de les Cooperatives (COPAC) del qual és membre l'ACI, les Nacions Unides van reconèixer i van reafirmar que les cooperatives tenen un paper important en la vida econòmica, social i en el desenvolupament cultural i va proclamar un Dia Internacional de les Cooperatives, que es va celebrar per primera vegada el 1995, any del centenari de la creació de l'ACI. L'ONU va convocar tots els seus governs membres a unir-se amb els seus moviments cooperatius per celebrar conjuntament aquest dia.

La decisió de l'ONU de celebrar un dia internacional de l'ACI posa en relleu la complementaritat de les metes i objectius de les Nacions Unides, la cooperació internacional i el moviment cooperatiu. Avui tant el Dia Internacional d'ACI com el de Nacions Unides se celebren en una mateixa data: el primer dissabte de juliol de cada any.

Des de 1995, ACI i les Nacions Unides, a través de COPAC, estableixen de forma conjunta el tema de la celebració de cada Dia Internacional, que en general apunta a posar en relleu la contribució del movi-

ment per resoldre els principals problemes mundials. L'ACI prepara un missatge especial per a aquest Dia, que es difon a tots els membres de l'ACI, les organitzacions internacionals com les Nacions Unides, els seus organismes associats en el desenvolupament i la premsa de tot el planeta.

Treballant per la cooperació, es treballa pel benestar i l'abundància. Shum.

DiadaCoop 1984. Vilafranca del Penedès.

VINT PROPOSTES PER SOCIAL I SOLIDÀRIA DES

1_ Recuperar el vincle entre l'economia i les necessitats de les persones

Necessitem desaprendre el concepte dominant d'allò que és l'economia i restituir-li el sentit originari. L'objectiu de l'economia ha de ser cobrir les necessitats de les persones. En conseqüència, economia també és el treball domèstic i de les cures, les fires d'intercanvi, els recursos compartits, els bancs de temps...

2_ Actuar des d'un enfocament del desenvolupament local més integral i comunitari

Una política de promoció de l'ESS als municipis s'ha d'emmarcar en un enfocament del desenvolupament local basat en una visió compartida que la comunitat hagi construït sobre el seu futur desitjable. Ha de ser, a més, un desenvolupament integral, comunitari, endogen, tendent a l'autosuficiència i participatiu.

3_ Concebre l'ESS com una economia alternativa

L'ESS no ha de ser vista com una economia marginal, paliativa o reparadora, tampoc com la simple suma d'unes empreses regides per unes normes particulars, sinó com una economia sencera i diferent de la capitalista, que no busca adaptar-se a aquesta, sinó superar-la.

4_ Promoure l'autoorganització de la ciutadania perquè satisfaci de manera cooperativa algunes necessitats

Les administracions locals han d'obrir el focus del que poden fer per ajudar la ciutadania a resoldre les seves necessitats: de vegades serà amb l'obtenció d'una renda derivada de projectes empresarials cooperatius, d'altres amb activitats de suport mutu, autoproducció o intercanvi, com poden ser els grups de criança compartida, els horts comunitaris o les xarxes d'intercanvi.

5_ Practicar la governança compartida

La governança dels nostres pobles i ciutats ha de ser compartida, en tot convé cercar la implicació i la corresponsabilització de la ciutadania, i anar transferint poder de decisió i de gestió a les entitats i les persones.

6_ Impregnar els ajuntaments d'ESS

L'ESS no és una política pública en si, sinó que ha d'irrigar totes les polítiques públiques. L'ESS afecta Promoció Econòmica, però també Participació, Medi Ambient, Educació i Benestar Social, Joventut, Cultura, Comunicació... Els ajuntaments necessiten deixar més iniciativa a les persones que hi treballen, reduir traves burocràtiques i impregnar tota l'organització amb els valors de l'ESS.

7_ Sensibilitzar en l'ESS tècnics i polítics

Convé sensibilitzar tècnics i polítics per aconseguir el seu compromís en favor de l'ESS, tenint present que els fruits d'aquesta volen temps per madurar. Els rols del personal tècnic han de ser promoure, canalitzar, informar, assessorar, animar, connectar...

8_ Coproduir les polítiques públiques d'ESS amb l'ESS

Ajuntaments i ESS s'han de tractar en peu d'igualtat, i guanyar-se la confiança mútua. Les polítiques d'ESS no funcionaran si no són coproduïdes amb els actors, des del disseny fins a l'execució i l'avaluació. Els projectes municipals d'ESS han de comptar sempre amb les entitats de l'ESS, respectar les seves formes de funcionament i els seus ritmes.

9_ No copiar sense més a l'ESS les actuacions de foment de l'economia convencional

No es tracta de copiar mimèticament el que s'ha fet promouent altres sectors econòmics per aplicar-ho ara a l'ESS. Si no innovem en els estils i les eines inspirats pels valors de l'ESS, els projectes fracassaran.

10_ Motivar, facilitar, connectar i pressionar són els principals rols

Les administracions locals han de motivar la ciutadania a autoorganitzar-se en iniciatives d'ESS, facilitar-los recursos econòmics, tècnics i administratius i acompanyar-les temporalment quan ho necessitin, connectar-les entre si, i pressionar les administracions supramunicipals perquè remoguin els obstacles que impedeixen el creixement de l'ESS i l'afavoreixin amb polítiques públiques.

11_ Conèixer l'ESS local i escoltar-la és el primer pas

Primer de tot, els ajuntaments han de detectar les entitats d'ESS del territori, visitar-les, escoltar-les i establir-hi complicitats.

FOMENTAR L'ECONOMIA DELS AJUNTAMENTS

Jordi Garcia Jané
@adeucapitalisme

12_ Motivar les persones preemprenedores i emprenedores perquè engeguin iniciatives d'ESS

Això demana fer molta tasca de sensibilització a la ciutadania. Requereix també muntar llançadores d'emprenedoria; espais cooperatius de treball; xarxes de suport a l'emprenedoria cooperativa; crear i dinamitzar comunitats estables de persones i entitats emprenedores; acompanyar-los els primers anys per enfortir les seves capacitats de gestió; etc.

13_ Atreure cap a l'ESS les microempreses i les PIME arrelades al territori

S'ha d'empènyer sector empresarials locals cap a l'ESS, com ara botigues i tallers, estimulants-los a ser més responsables socialment per mitjà d'instruments com el Pam a Pam o altres, donant-los suport si volen transformar-se en cooperatives, etc.

14_ Contribuir a crear mercats per a l'ESS

Cal emprendre accions que millorin l'oferta i incentivin la demanda de les entitats d'ESS: eines de visibilització de la seva responsabilitat social, compra pública responsable, foment del consum responsable entre la ciutadania i les institucions ancorades en el territori (hospitals, museus, universitats...), detecció d'oportunitats i necessitats locals susceptibles de ser cobertes amb iniciatives d'ESS, etc. Al mateix temps, s'ha d'anar restringint l'accés de les grans empreses mercantils en la contractació pública.

15_ Recooperar recursos ociosos

S'han de posar a treballar el munt de recursos no utilitzats dels nostres pobles i ciutats (equipaments públics en desús, locals comercials tancats, solars abandonats) i promoure que s'hi instal·lin activitats d'ESS. D'altra banda, cal articular una bateria de mesures legals, financeres, fiscals i formatives que facilitin la transmissió empresarial cap a cooperatives dels milers de botigues i pimes que cada any desapareixen per la jubilació dels seus propietaris.

16_ Impulsar eines per finançar l'ESS local

Resulta imprescindible disposar d'instruments de finançament locals de l'ESS perquè les seves entitats es capitalitzin, es consolidin i emprenguin nous projectes: fons d'aval de diferents tipus creats juntament amb el Coop57, grups d'estalvi solidari territorial (GEST), finançament d'iniciatives de manera mixta través d'una campanya de micromecenatge des d'una plataforma digital reconeguda que és estimulada pel compromís de l'ajuntament d'aportar tant com la campanya aconsegueixi, etc.

17_ Promoure la intercooperació entre entitats de l'ESS

Els ajuntaments han d'incentivar la intercooperació entre les entitats d'ESS, organitzant trobades per formar-se, conèixer-se i compartir coneixements; muntant fires; facilitant espais de treball compartit, així com donant recursos i incentius per establir acords d'intercooperació i constituir cooperatives de segon grau i grups cooperatius.

18_ Pressionar perquè es facin canvis a escala superior

Malgrat tot el que ens locals poden fer per fomentar l'ESS, que és molt, no ens enganyem tampoc: ni algunes de les accions que tenen més capacitat per impulsar l'ESS estan al seu abast, ni tampoc alguns dels grans problemes que s'intenten pal·liar, amb bon criteri, mitjançant l'ESS es resoldran de debò si no hi ha canvis estructurals, com ara la distribució injusta dels treballs i de la riquesa.

Per tant, necessitem combinar l'acció decidida des dels ajuntaments, no per posar pedaços, sinó per establir a escala local algunes bases d'allò que hauria de ser una altra economia, amb la pressió persistent cap als nuclis de poder superior perquè aplanin el camí expandint les oportunitats per a l'ESS, restringint-les per a l'economia capitalista, i millorant les condicions de vida de la majoria.

19_ Reparar el teixit comunitari

Com més activa i vertebrada en múltiples iniciatives sigui una col·lectivitat, més capacitat tindrà per impulsar l'ESS. La millor política de llarg termini per fomentar l'ESS és ajudar a crear comunitat, avui en la majoria de casos a reparar-la, tan malmesa està pels efectes de l'individualisme exacerbats, el consumisme i la precarietat vital.

20_ Aprendre les administracions, les unes de les altres

En diverses ciutats i regions del món fa anys que s'executen polítiques públiques molt interessants per fomentar l'ESS, unes polítiques que ara a nosaltres ens poden servir d'inspiració. Així mateix, els ajuntaments han de crear marcs per compartir experiències, les bones però també les dolentes, per tal que tothom pugui començar un pas més enllà d'on ha arribat l'experiència anterior.

*Resum de l'article publicat amb aquest mateix nom a www.economiasolidaria.cat

Primer concurs Internacional d'Humor Gràfic sobre Drets Laborals.

Obra titulada **Treball Infantil**, de l'autora Dina Abdelgawad (Egipte, 1990).

L'autora és membre de l'Assemblea General del Còmic d'Egipte. Ha participat activament en la Revolució. Entre d'altres, ha col·laborat amb la UNESCO i les seves obres han rebut nombrosos premis a concursos de dibuix internacionals a Alemanya, Líban, Macedònia i altres països.

Agraïments a CGT Catalunya i Associació l'Oliva.

www.concurshumorgraficdretslaborals.wordpress.com

Administrem comunitats veïnals i lloguers

ECONOMIA SOCIAL - TRANSPARÈNCIA - COHESIÓ - ESTALVI

Gestionem els comptes amb **TRANSPARÈNCIA**

Potenciem la **COHESIÓ** i el bon veïnatge

Fomentem l'**ESTALVI** energètic

Col·laborem amb proveïdors de l'**ECONOMIA SOCIAL**

www.femescala.coop
info@femescala.coop
 c. Bailèn 5, baixos
 08010 Barcelona
 tel. 93 532 36 26

Formem part de:

Valors i preus cooperatius

Les assegurances també poden ser ètiques.

Més de 1.850 cooperatives assegurades

www.arccoop.coop

Un llibre

Si preguntéssim a llibreters, mestres, bibliotecaris i pares, estic segur que hi hauria un gran acord en què *Un llibre*, és un dels llibres que passarà a la història de la literatura infantil. Va aparèixer juntament amb les primeres tauletes electròniques. Quan vam deixar els ratolins de banda per usar tan sols un dit per a fer-ho tot. I el gran Hervé Tullet va decidir que *Un llibre* podia ser tan o més divertit i seductor que una aplicació tot fent *Un llibre* ben especial.

És un dels llibres joc més reeixits que s'han fet mai. A la primera pàgina hi ha un punt groc i una instrucció: «Toca el punt!». Quan passes pàgina, el punt es duplica. I, si segueixes les instruccions, es triplicarà, canviarà de color, es tornarà a multiplicar, es barrejaran els punts, s'apagaran els llums, els punts marxaran del llibre, etc. És un llibre del qual podreu gaudir tant de manera individual com cooperativa. Quan millor funciona és quan un adult explica què s'ha de fer i, un darrere l'altre, els nens van col·laborant a fer avançar la narració.

Un llibre

HERVÉ TULLET.

Ed. Cruïlla, Barcelona 2015, ISBN: 978-84-661-2628-1
PVP: 13 €

Quatre petites cantonades de no res

Jérôme Ruillier és un dels autors que sol treballar en tots els seus llibres el valor de l'individu i la diferència en relació positiva amb el seu entorn. I aquest llibre no n'és cap excepció. De fet, hi apareixen dos valors que crec que són importants en el cooperativisme: d'una banda, el valor de la diferència de cada individu d'un grup i, de l'altra, la cerca de diferents propostes utilitzant el pensament lateral fins a arribar a la solució que respecti millor els interessos de tot el col·lectiu. Un grup de rodones i un quadrat se'n van a casa d'una de les rodones. Tothom entra a casa fins que li toca al quadrat, que provant de plegar-se, de posar-se de través, d'arrupir-se, etc. no troba com entrar. Les rodones fan una assemblea rodona per resoldre el problema, però la solució no satisfà el pobre quadrat (li volen tallar quatre petites cantonades de no res amb una serra). Les rodones acabaran fent una nova assemblea però, en comptes de fer-la en rotllana, la faran en «quadrat» per pensar com el seu company. Trobaran una solució?

Quatre petites cantonades de no res

JÉRÔME RUIILLIER. Ed. Joventut, Barberà del Vallès 2012, ISBN: 978-84-261-3448-6
PVP: 11 €

El rey del mar

Aquest àlbum il·lustrat creat per Imapla (nom artístic d'Imma Pla), és un dels llibres més interessants per explicar què és això del cooperativisme als infants. Sempre he pensat que és una al·legoria dels pioners de la Rochdale o de l'Obrera Mataronina i té dos llibres que s'hi assemblen molt: *Berp!* i *Neda que neda*.

En *El rey del mar* veureu un peix que neda tot tranquil i, de sobte, és menjat per un peix més gran que es posa la corona de rei. Immediatament apareix un peix encara més gros que es menja el que duu la corona i se la posa. I, així, successivament. Finalment, ve un peixet petit junt amb un altre, un altre i molts més que, tots junts, poden menjar-se el més gros de tots.

El rey del mar

IMAPLA.

Ed. Oceano, Barcelona 2009, col. «Travesía»
ISBN: 978-607-400-187-7
PVP: 10 €

El pastís és tan amunt

Aquest és un d'aquells llibres per als més menuts. Similar a *De què fa gust la lluna* o a *La lluna està trista*. Pensat per als primers lectors que tot just comencen a tenir un contacte amb els llibres. Per això és fet amb pàgines gruixudes per tal que siguin segures i fàcilment manipulables. Alhora utilitza un recurs molt eficaç en les primeres edats en què es comença a desenvolupar l'abstracció que consolidarà la capacitat narrativa: l'acumulació. A la primera pàgina hi ha un personatge (un ós) i un objectiu (un pastís en una finestra molt alta). La suma de diferents col·laboradors permetrà arribar a agafar el pastís... O no. De vegades, les coses no van com ens esperàvem.

El pastís és tan amunt

SUSANNE STRASSER.

Ed. Joventut, BCN, 2015, ISBN: 978-84-261-4201-6
PVP: 13 €

buc de llibres

Aquests llibres els trobareu a la llibreria cooperativa de Mataró, Buc de Llibres, SCCL
www.bucdellibres.cat

Farmaciola natural d'estiu

José Herrero

Cos, cooperativa de salut

@COS_cooperativa

Estem a ple estiu! Això vol dir un augment de la temperatura, de la calor, i pels qui es queden a Barcelona, de xafogor!

És un temps de major activitat a la natura, d'oci, de descans i de viatges, uns preferiran mar i altres muntanya, i uns altres trepitjaran terreny urbà. A l'estiu hi ha més vida!... almenys hi ha més mosques i mosquits, però també puces, xinxes, polls, aranyes i abelles...i com passa amb la loteria, de cada tres en pica un, i ben fort!

L'aigua es converteix en un element important i refrescant i ens agrada anar a la platja, al riu o a la piscina. Això no sempre és un tràmit gratuït i a vegades ens hi fem cremades, hi agafem insolacions, mal d'òida, fongs, o ens fem talls, etc.

Els canvis de l'entorn, debiliten el més fort. Rima, però no anima... Viatges i canvis de geografia poden desestabilitzar-nos i augmentar la nostra susceptibilitat fins a arribar a patir processos gàstrics, catarrals, al·lèrgics, etc.

A vegades es fa necessari tenir mitjans per pal·liar i acompanyar aquests

processos típics de l'estiu. Jo proposo tenir, més ben dit, «aprendre» a respondre amb recursos més naturals aquestes situacions. *Per què una farmaciola natural?* Aquesta farmaciola no exclou l'ús d'una altra de convencional o l'ús de fàrmacs, però intenta donar resposta amb un mínim d'impacte químic i d'intervenció farmacològica, i també evitar a vegades la commoció de les nostres butxaques.

Crec que tenir coneixement sobre una farmaciola natural està lligat a adquirir **major apoderament de la persona en la gestió, la restauració i manteniment de la seva salut i dels seus familiars.**

Actualitzar-nos en la capacitat de gestió i resolució de processos habituals que es poden donar, com ara, en època d'estiu. Em faria les següents preguntes, *On ha quedat la nostra capacitat de solvència d'aquests processos?... Confiem en les nostres decisions, en aquest camp?... Quan necessitem la valoració i intervenció professional?... Què ens està suposant un excés d'intervenció i de medicalització?*

Com està constituïda aquesta farmaciola? Principalment amb **elements naturals i de caràcter casolà**. Què és un remei casolà? un recurs que millora, cura, alleuja o s'administra amb aquesta finalitat, i que pertany i està fet a casa.

Què podem trobar en aquesta farmaciola natural?

- **Remeis incondicionals.** Braços, consol, cançons, distracció, comprensió...
- **Aliments amb condició de remeis.** Llimona, ceba, gingebre...
- **Plantes i preparacions amb propietats.** Tisana de farigola, oleat de calèndula, oli essencial de l'arbre del te, remei rescat de flors de Bach...
- **Argiles.** En sec o per fer emplastres.
- **Remeis tèrmics.** Aplicacions del fred i la calor local, i l'ús de tècniques d'hidroteràpia.
- **Mesures dietètiques i higièniques adequades al procés.** Dieta astringent, rentats nasals amb aigua de mar, dormir incorporat si hi ha mucositat...
- **Altres.** Remeis homeopàtics, oligoelements...

Vegem algunes d'aquestes aplicacions:

- **Cremades solars a la pell.** Podem aplicar un cataplasma d'argila verda amb aigua freda, a la zona afectada, deixar-lo 20 minuts i després de retirar-lo, aplicar oleat (oli) de calèndula i deixar la zona al descobert, evitant que hi toqui el sol. Si no tenim argila també podem utilitzar la polpa de l'àloe.
- **Picades de mosquits i abelles.** Si la picada és d'abella i hi ha fibló, s'ha de treure amb unes pinces i rentar amb aigua i sabó. Tant per a mosquit com per a abella, es pot fer una neteja d'aigua d'hamamelis amb unes gotes desinfectants d'oli essencial de l'arbre del te. Aquesta preparació es pot posar freda per ajudar a reduir la inflamació. Segons la intensitat de la picada, es pot fer aquest remei homeopàtic *apis mellifica* 9CH 2 grànuls cada 15 minuts durant 2 hores i espaiar si hi ha millora.
- **Per als fongs dels peus** que es puguin agafar a la piscina, podem fer una rentada de forma diària amb farigola, calèndula i orenga. Un cop rentat i sec, aplicar una mica d'oli essencial de l'arbre del te amb un bastonet de cotó. Després es pot posar una mica d'argila blanca en sec, com a assecat.
- **Insolació o cop de calor.** Posarem la persona a l'ombra, semiasseguda, aplicarem compreses fredes o cataplasmes d'argila al clatell i al front. Si la persona està conscient, li donarem líquids per hidratar-la. Podem donar-li sèrum ca-

solà (per 1 litre d'aigua mineral 2 cullerades de sucre morè, 1 culleradeta de sal i el suc d'una llimona). Podem ajudar-la també amb *aconitum napellus* 9CH 2 grànuls cada 30 minuts durant 2 o 3 hores, i espaiar si hi ha millora.

- **Diarrees.** És important conèixer-ne les causes. Intentarem fer repòs digestiu i dieta astringent. Si són abundants és necessari afavorir la hidratació i els electròlits (potassi, sodi...). Es pot fer un sèrum casolà amb un suc de poma (1 litre), 1 cullerada de sucre morè, 1 culleradeta amb sal, mitja de bicarbonat sodi, i el suc d'una llimona. Pot ajudar una tisana de camamilla i plantatge, amb una mica de llimona. Tenim aquests altres remeis homeopàtics *podophyllum peltatum* 9CH + *arsenicum album* 9CH, 2 grànuls de cada remei, junts. Fer-ho al ritme de les deposicions, espaiar-ho quan aquestes deposicions s'espaien.
- **Nàusees i mareig al cotxe.** Hi poden ajudar els caramels de gingebre i aquests remeis homeopàtics, *cocculus indicus* 9CH + *tabacum* 9CH 2 grànuls de cada remei, junts, al ritme de les nàusees i espaiar si hi ha millora.

Us animo a venir a qualsevol dels cursos sobre salut que fem a Cos cooperativa i que conegueu més sobre els diferents recursos naturals que teniu a l'abast i les diferents eines que tenim per a l'autogestió de la salut Bones vacances!

RECEPTES PER PASTURAR

Carles Xiberta i Codina
Escuracassoles.cat*

La temporada d'estiu se'ns ha instal·lat a casa, i comencem a tenir ganes d'anar amunt i avall, de canviar d'aires i, sobretot, de refrescar-nos. La majoria aprofitarem aquests mesos de calor per voltar pel territori (més a prop o més lluny) i a l'hora de fer els àpats podrem optar per descobrir les delícies de la zona i gaudir de nous paisatges també a taula, o bé, emportar-nos-els de casa.

A continuació us proposem algunes receptes senzilles i que es poden menjar fredes per tal que us serveixin per posar a la carmanyola i endur-vos-les a la platja, a la muntanya o a aquell gorg amagat que només coneixeu vosaltres. Perquè en el món del túper hi ha vida més enllà de l'amanida de pasta, el llom arrebossat o la sempre efectiva truita de patates.

Amanida de mongeta tendra i cap de senglar

Necessitareu 300 grams de mongeta tendra, 150 grams d'embotit de cap de senglar, pebre, oli i sal. Talleu la mongeta a trossos mitjans, bulliu-la, escorreu-la i deixeu que es refredi. Talleu l'embotit a trossos petits, barregeu-lo amb les mongetes i amaniu-ho amb el pebre, la sal i l'oli.

Croquetes de llenties

Per fer aquesta recepta de llegums sorprenentment necessitareu 500 grams de llenties cuites, un carbassó, una albergínia, uns cinquanta grams de farina de galeta i oli. Comenceu per triturar les llenties, el carbassó i l'albergínia fins a obtenir una massa consistent. Formeu les croquetes, arreboseu-les i col·loqueu-les en una plata per anar al forn untada amb oli. Coeu-les fins que agafin un color daurat (sabreu que les croquetes estan cuites si les punxeu amb un ganivet i aquest surt net).

Cuixes de pollastre arrebossades

Poseu quatre cuixes de pollastre amb pell a coure en una cassola cobertes d'aigua. Afegiu-hi 3 claus d'olor, una culleradeta de canyella, sal i pebre i deixeu que es facin durant 30 minuts. Escorreu-les, assequeu-les amb paper de cuina i traieu-los la pell. Fet això, enfarineu-les, passeu-les per l'ou batut i pel pa ratllat i fregiu-les en una paella amb oli ben calent.

Que us aprofiti el canvi d'aires i la carmanyola!

Recepta adaptada de **Receptes.cat**

*Totes les receptes són per a dues persones.

Troba'l a la nostra botigueta virtual

ESCURACASSOLES.CAT

També ens trobaràs a
facebook: [escuracassoles.cat](https://www.facebook.com/escuracassoles.cat)
twitter: [@escuracassoles](https://twitter.com/escuracassoles)
instagram: [@escuracassoles_cuina](https://www.instagram.com/escuracassoles_cuina)

COOPERACIÓ CATALANA

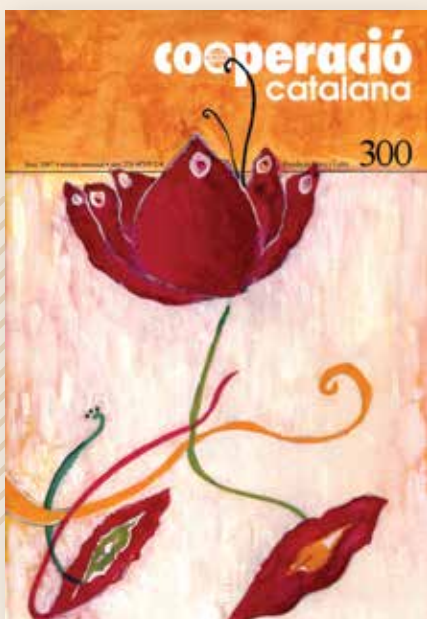
Núm.100, abril de 1989

Quant feia més de nou anys de la creació de la revista es va arribar al número 100, per aquest motiu, van aprofitar per dedicar les vuit primeres pàgines a fer un recorregut per la història de la publicació. L'editorial està signada pel conseller de Treball del moment i el segueix l'article un dels presidents del la FRG. A les pàgines següents, diverses personalitats del món cooperatiu signen els escrits. Hi trobem noms com Albert Pérez Baró, Santos Hernández, Benet Vigo... La resta de seccions de la revista són les de les diverses federacions, la Catalunya nord, les Illes, País Valencià, medi ambient i de la biblioteca.

COOPERACIÓ CATALANA

Núm. 200, maig de 1998.

El número 200 va dedicar els seus articles a fer un recorregut dels divuit anys de la seva existència, comptant amb la col·laboració de persones rellevants del cooperativisme. La presentació la fa Núria Esteve, amb un títol, ja molt significatiu: *Avançar...* El segueix un article que recorda el número 0 i 1 de la revista, destacant les persones que la van fer possible i així retre'ls un petit homenatge. Fan referència, també a la publicació *Acción Cooperatista*, la seva antecessora. Destaquem el recull de frases escrites per persones relacionades amb la revista i que van ser publicades durant els 18 anys, com la del primer director Jacint Dunyó. A la resta, els presidents de les diverses federacions, col·laboradors i patrons de la FRG, sumen els seus escrits a la celebració.

COOPERACIÓ CATALANA

Núm. 300, juny de 2007

Per destacar els 300 números publicats, van obsequiar-nos amb una portada especial, obra de l'artista Maria Artigues Albarelli i un format diferent on podem trobar el manifest de l'ACI, un complet noticiari, el programa del Dia Internacional del Cooperativisme, el programa de la UCE, una separata dedicada als tres-cents números que inclou una mostra de selecció de les millors de portades de la revista. També destaquem un reportatge de la cooperativa L'Olivera i una entrevista a la llavors directora general d'Economia Cooperativa, Social i d'Autoocupació.

VINE A CELEBRAR
LA DIADA
DEL

Cooperatiuisme

Solidaritat
amb les
refugiades!

Bons d'ajut per al projecte
"Welcome in common",
de la cooperativa grega
"Wind of Renewal"

DISSABTE **2 DE JULIOL** El Prat de Llobregat Plaça **Ramon Roigé i Badia**.
(Metro L9 Les Moreres. Busos 65 i 165)

► **Lectura
del
manifest**
21 h

► **SOPAR
POPULAR**
21.30 h

► **Concert**
Maria Cambray
22.30 h

ORGANITZEN:
Comissió per a la Diada
del Cooperativisme i
Cooperativa Obrera de
Viviendas (COV)

AMB EL SUPORT DE: Aracoop, Confederació
de Cooperatives de Catalunya, Federació de
Cooperatives Agràries de Catalunya, Federació de
Consumidors i Usuaris de Catalunya, Federació
de Cooperatives d'Ensenyament de Catalunya,
Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya,
Fundació Roca i Galès i Xarxa d'Economia Solidària